

Juha vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Maračnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pošamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 8

V Mariboru, dne 20. februarja 1902.

Tečaj XXXVI.

Nemiri v Trstu.

Na drugem mestu opisujemo tržaške izgrede, pri katerih je tekla tudi človeška kri. Tukaj hočemo povedati le svoje misli, ki so se nam porodile, ko smo premišljevali žalostne dogodke v Trstu.

Nemiri so nastali, ker bogato parobrodno društvo Lloyd ni hotelo ugoditi upravičenim željam enemu delu svojih delavcev, to je kurjačem. Da so bile želje resnično upravičene in ne pretirane, to je priznavala cela javnost. Kurjači so ustavili najprej sami delo. To pa ni prestrašilo društva. Iskati je začelo delavcev izven naše države in kar se mora obsojati, naša vlada je šla bogatemu društvu na roko, za uboge delavce pa ni ganila mezinca. Ko je zapretila kurjačem nevarnost, da za vselej izgubijo v Trstu delo in kruh, vzbudila se je pri vseh delavcih v Trstu zavest skupnosti. Vse delavstvo tržaško se je postavilo ob stran kurjačev, svojih sotrpinov, ter ustavilo delo. V Trstu ni bilo več delavske roke, ki bi se ganila za svojega gospodarja. In ta skupnost, ta vzajemnost vseh delavcev je slavila zmago. Kar so kurjači zahtevali, se jim je dalo. Žal, da so boj delavcev za svoj kruh izrabili skriti sovražniki naše države ter družabnega reda ter nahujskali množico do izgrede, ki jih moramo odločno obsojati.

Kadarkoli slišimo o bojih in zmagah delavskega stanu za svoje pravice in za

svoj obstanek, vselej se nam milo stori za našega zapuščenega kmeta. Ako hočejo bogataši kaj doseči, primejo za svoje orožje, za denar, in zmaga je njihova. Omikani gospodski stanovi se poslužujejo v svojih bojih peresa in jezika, in kar želijo, se jim privoli. Delavski stanovi nimajo sicer ne denarja, ne dovolj časnikov, ki bi za nje pisali, ne dovolj govornikov, ki bi se za nje potegovali, a nekaj imajo, s čemur jim je skoro v vsakem boju prej ali slej zmaga zagotovljena, to je čut skupnosti, čut vzajemnosti. Kadar zadene kate-rega izmed njih nesreča, vsi čutijo in de-lajo za enega, eden za vse. Skupna dejanska medsebojna ljubezen je zmagonosno orožje delavskega stanu.

Ni treba dolgo premišljevat, katero orožje si naj izvoli naš kmet, ako si hoče varovati svoje pravice in si izboljšati svoje stanje. Denarja nima, časnikov nima, govornikov nima, a srce ima, v katerem je treba le užgati in potem skrbno gojiti ogenj medsebojne stanovske ljubezni. Kmet mora spoštovati in ljubiti svoj stan in svoje stanovske brate. Kadar se gre za kmetijsko stvar, morajo vsi kmetje stati skupaj in izdajice ne sme biti med njimi.

A kako se dandanes godi med kmeti? Poglejmo na Spodnji Štajer, ki nam je najbližji. Če imamo državnozbornske volitve, vsi kmetje bi morali skupaj hoditi. Pri nas pa se da gotovo zmotiti nekaj kmetov

po nemčurskih gospodih iz trgov in mest in po teh nemčurjih zaslepljeni kmetje se postavljajo proti kmetom, proti svojim bratom. Ravno tako se godi pri deželno-zbornskih, okrajnozastopnih, občinskih, skratka pri vseh volitvah med našimi kmeti. Ali ni to sramotno, da so se po nekaterih okrajih, ko so se vršile volitve v okrajne zastope, dali pregovoriti kmetje ter šli z meščani ali tržani v boj proti svojim sotrpinom in bratom? In še eden žalosten vzgled! Vsakdo vé, da je ptujski listič »Štajerc« ustanovljen od trgovcev in da dela za trgovce. Laska se kmetom in išče med njimi prijateljev, da bi tako razcepil kmete ter imel med njimi stranko, ki bi nikdar ne nastopila proti njim, četudi bi bilo upravičeno. Vsakdo pozna to nakano! A vendar se nahajajo kmetje, ki se odcepljajo od svojih tovarišev ter gredo za kramarskim, za trgovskim listom. Svoje brate za-puščajo ti ljudje, pozabljajo na svoje kmetске zahteve. Ti nesrečni kmetje nasto-pajo proti svojim stanovskim tovarišem, a objemajo se s trgovci, gostilničarji, peki in drugimi obrtniki.

Slovenski kmetje! Ostanite skupaj, ne cepite se! Ne dajte se motiti od stanov, ki Vas potrebujejo le za svoje koristi, ampak poslušajte stanove, s katerimi Vas veže že več kot tisočletna zgodovina, ki so vsklili iz Vaših vrst in so vedno delili z Vami veselje in gorjé! Kmetje, med Vami naj vlada vzajemnost, ne pa bratski boj!

Listek.

Pametiva na Murskem polju.

Narodopisna črtica; spisal Vanek T.

Pametiva, dan nedolžnih otročičev, kdo se pri tem imenu ne spomni na vesele trenotke, katere je na ta dan doživel, ko je s šibo ali korbačem v roki in torbo na hrbtu hodil od hiše do hiše, vsakega, katerega je kje zagledal, pogladil po hrbtu ter veselo kričal: »Friški bote, zdravi bote.« Toda ne namenimo pisati o tem otroškem veselju, ker to je itak obče znano, ampak o nedolžnem razveseljevanju odraslih otrok. Opisati vam hočemo namreč v kratkih potezah navade, katere ima naš kmet pri volitvi novega župana.

* * *

Slovenec je vesel, tako že pravi neka slovenska pesem in tako je tudi v resnici. V priprostem slovenskem ljudstvu tiči veliko zdravega humorja, katerega morejo le hudi časi zatreti. Posebno kaže se ta humor, ako je ljudstvo samo med seboj, ako nima nikogar v svoji sredini, ki bi ga opazoval. Take priložnosti so ženitve, pust in v moji domači vasi v Banovcih volitev župana vaškega. Župan pa v naši vasi ni občinski predstojnik,

ampak tako rekoč vaški finančni minister. Zraven blagajne ima še skrbeti, da so plotje in ceste v redu. Ta čast pa gre od kmeta do kmeta, da si vsi poskusijo ta med. Blagajno prenašajo na pametivo. Ta dan mora tudi blagajnik dati račun od svojega hiševanja. Naši kmetje pa so že davno spoznali, morebiti prej kakor dijaki, da so računi grozno suhoparni in zato si, ako je bila letina dobra, kupijo kak štirjak ali polovnjak žlahtne trtne kapljice, katero srkajo med številjenjem, tako da so h koncu računov že precej dobre volje. Sedaj pa pride na vrsto slavnostni prenos vaškega zaklada. Poglejmo si to procesijo ali spreved, ki ravno pride iz hiše starega župana. Naprej stopata dva moža, ki držita v vsaki roki namesto sveč liter vina. Junaško jo mahata naprej, četudi se včasih malo opotekata, ter vodita svojo krdelo po najdaljših ovinkih do sosedu. Za njima korakajo trije; srednji nese malo škrinjico, v kateri je shranjeno vaško zlato, na strani pa mu stopata dva korenjaka se starimi zarjavjeli puškami na ramah. Da vganjajo med potoma razne burke, se samo ob sebi razume. Za temi stopajo zopet trije, v sredini novi župan, kateri se zmagonosno ozira okoli, kakor bi hotel reči: »Poglejte me: jaz sem zdaj vaš poglavar in nad menoj ga ni nobenega v celi naši vasi, ki ima 23

hiš in bajt. Od mene je odvisen zdaj ves vaš blagor.« Seveda je ta novi župan na vse pretege nališpan. Na strani mu stopata dva moža, katera mu z litri osvetljujejo pot. Veličastno giblje se celi oddelek naprej, vse se veseli in smeje, le malokdo se ozre na starega župana, kateri gre sam v predzadnji vrsti. Dolgi kodrasti lasje visijo mu čez ramena, v službi zadnjega leta so mu čisto osiveli. Prej korenjaško telo se mu je od žalosti in trpljenja upognilo in da ga ne zebe, oblečen je v kožuh, čez katerega še ima širok burmus. Oči so mu v močni službi že skoro čisto odrekle in zato mora nositi očala. Ves je spehan od telesnih in dušnih muk in opotekaje se komaj dohaja prednike. Zares omilovati bi morali ubogega starčka, ako ne bi vedeli, da so dolgi sivi lasje kó-dile in da njegova onemoglost izvira vsaj nekoliko iz žlahtne vinske kapljice, večinoma pa seveda iz potajenja. Kot najzadnja še stopata dva moža, katera neusmiljeno udrihata po okroglih železnih ploščah, katere sta snela iz osij starinskega voza.

Prenos blagajne je navadno proti poldne in zato gre vsak kmalu domu, ko prenesejo svoj zaklad; po obedu pa se zopet zberejo pri županu, kateri njim mora dati voz, da grejo po sod vina, katerega so že zjutraj kupili od domačega kmeta; zato se njim ne

Državni zbor.

Dunaj, dne 14. febr.

Dunajski Nemci med seboj.

V seji 8. febr. t. l. je vložil dr. Luegger sledeče vprašanje na ministerskega predsednika: »Bližajo se deželnozborske volitve za Nižjo Avstrijo. Židovski liberalci so izdali zaupno pismo do svojih somišljenikov, naj z ozirom na važnost teh volitev prinašajo darove za volilsko zakladnico. Podpisani so na tem oklicu največji židovski bogataši, katerim je celo lahko, da samo eden izmed njih poplača vse stroške za tiskovine in poštino takšnega volilnega odseka. Dr. Luegger trdi v svoji interpelaciji: »tu se gre za vse kaj drugega. Ti bogataši hočejo skupaj spraviti velik zaklad denarjev, da bodo potem mogli kupovati glasove volilcev za liberalne pristaše.« V svoji interpelaciji opisuje nekatere na oklicu podpisane može; n. pr. pravi: Podpisani Auspic je že enkrat kupoval glasove za sebe, da je bil izvoljen v državni zbor na Južnem Moravskem; a državni zbor je ovrigel radi tega njegovo izvolitev. Lobmaier, ki je tudi podpisan na oklicu, si je prigoljufal častno občanstvo dunajskega mesta itd. Brez dvoma si hočejo z goljufijo in podkupovanjem volilcev pridobiti židovski liberalci večino v bodočem dežel. zboru. Končno vpraša vlado, hoče-li zabraniti, da se ne bi godile pri prihodnjih volitvah nepostavnosti od strani židovsko-liberalne stranke?

V seji 13. febr. je dal ministerski predsednik primerni odgovor. Toda v imenu liberalcev je surovo napadel dr. Lueggerja vodja liberalne stranke, dr. Gross, ter mu očital obrekovanje in laž. Med njegovim govorom je nastal grozen hrušč, ki pa je naraščal, ko je Grossu dr. Luegger trdil, da zamore vsako besedo dokazati, katero je navedel v svoji interpelaciji. Nato je predlagal liberalec dr. Vogler, naj zbornica sklene, da so o tej stvari otvori posebna razprava v prihodnji seji. S 123 proti 91 glasovi se je sprejel ta nasvet. Ministerskemu predsedniku ta sklep ni bil po volji, ker vlada želi samo to, da se začne prej ko prej razprava o državnem proračunu.

Vojaški novinci.

V seji 13. februvarja se je nadaljevala in tudi končala razprava o vojaškem naboru. 126.000 vojaških novincev potrebuje naša država vsako leto. Pri tej prilikosti se čujejo vsakovrstne pritožbe, kako neusmiljeno se ravna z vojniki, naj se odpravi dvoboj itd. Tudi danes so se čule jako važne pritožbe. Bila je vpisana cela vrsta govornikov, ki pa

vidi vredno zapregati konja, ampak peš hočejo pripeljati voz in to sedaj porabijo ženske v svoj prid. Ko namreč može sod naložijo, grejo še nazaj v hram, da še se prej pokrepčajo za težko vožnjo. Medtem časom pa priletijo od vseh strani ženske, ki so že na to prežale ter naglo in tiho odvedejo voz v kako skrivališče. Kmetje, ki se v hiši glasno pogovarjajo, še ne slutijo, kaka nesreča se njim je zgodila, tem večje pa je njih preseñetenje, ko zapazijo, da je voz s sodom vred zginil. Sedaj se začne izpraševanje in iskanje. Pa ženske so svoj plen dobro skrile. Seveda zve se hitro, kdo je ukradel voz s sodom, ali kaj pomaga, če nihče ne pove, kje je. Še-le, ko može obljubijo, da se smejo zvečer tudi žene, ko doma opravijo, vdeležiti veselice, še le tedaj dobijo voz nazaj.

Ali do večera še je dolgo; da pa jim ni dolg čas, zmislijo še si marsikatero burko. Tako n. pr. skuje kak bolj prebrisan kmet oklic, katerega javno prebira pred vsako hišo. Privezanega ima na rasohe (vile) ali kaj enakega; spremlje pa ga bobnar, kateri neusmiljeno udriha po starem bobnu ter ljudi skupaj kliče. Oklic pa se glasi blizu tako-le: »Daje se vam na znanje, da bode danes popoldne ob 4. uri na mostu licitiranje leda iz našega lepega vaškega ribnika. Ob enem prodajalo se bode po kilah tudi blato tega

niso prišli do besede, razun treh: Bianchini (Hrvat), Gniewosc (Poljak), Klofač (Čeh). Bianchini se je bridko pritoževal nad vojaško upravo, ki vporablja prav dobro dalmatinske in primorske vojake na morju, a jih ponemčuje, italjanči in mažarizira. Edino hrvatsko kadetno šolo so prestavili v Budimpešto ter izpodrinili popolnoma iz nje hrvatski jezik. Častniki se vdeležujejo laških slavnosti, ki se prirejajo v ta namen, da se poitaljanči hrvatski narod; muzika igra laške izdajalske napeve, dalmatinski sinovi morajo služiti po 4 leta in več mesecev itd. Gniewosc, bivši oficir, je priporočal vladi, naj se ozira na želje, ki so se že tolikokrat izražale v zbornici, naj ne jemlje k vojaškim vajam kmet- skih sinov in kmet- skih delavcev ter hlapcev ob času, ko se pri žetvi najbolj potrebujejo doma: naj vojaška uprava kupuje naravnost od kmetov žito, od rokodelcev in obrtnikov pa obutev in obleko, da se na tak način vsaj deloma povrne poljedelcem davek, ki ga dajo za vojaške namene. Omenjal je tudi, naj se vojakom da ob nedeljah priložnost, da zamorejo spolnovati svoje verske dolžnosti; naj se nastavlja taki vojaški duhovniki, ki so zmožni jezиков vojaštva, naj se poravna škoda, ki se dela ob vojaških vajah s tem, da se za več dni zabrani delati na polju, ker se s krogliami strelja itd. Te in enake pritožbe so se v zbornici že stokrat ponavljale; a deželnoobrambovski minister se izgovarja s tem: tukaj ne morem pomagati jaz; to spada pred vojnega ministra; te pritožbe se naj sprostijo v delegacijah. In žal, da ostane skoraj vse zopet pri starem. — Postava o naboru vojaških novincev se je sprejela v drugem in tretjem branju.

Nove železnice v Bosni.

Zadnje dni se je pečala zbornica poslancev z novimi železničnimi progami, katere bi se naj na stroške obeh državnih polovic: Avstrije in Ogerske zidale. Kakor vselej, so tudi v tej zadevi Ogri dosegli velikanski dobiček, ki obstoji v tem, da se nove železnice zvežejo z Dalmacijo in Bosno na Ogersko, v Budimpešto. Nasvetovali so mnogoteri govorniki, kakor dr. Ivčević, Perić, Kaftan in Berks, kakšne železnične proge bi bile primerne v Bosni, da bi Dalmatinci mogli lažje stopiti v zvezo z našimi deželami. Pa vse je zastoj; naša vlada se je že dogovorila z Ogersko in hrvatski poslanci iz Dalmacije so slednjič bili zadovoljni, da vsaj nekaj dobijo.

Tržaški nemiri.

»Slov. Gosp.« poroča na drugem mestu, kaj se je zgodilo te dni v Trstu. Punt v Trstu se je razpravljalo tudi v državni zbornici dne

ribnika, katero pa se sme še le za 7 do 8 mesecev zvoziti, ker se drugače žabe nimajo kam skrivati. Led je jako čist in pripraven za kavo namesto sladkorja, katero ob enem ohladi, da je ni treba pihati.»

Da se tudi zvečer pri rujnem vincu in okusni svinjini zbije pri novem županu marsikatera šala, nam pač ni treba še posebej omenjati.

Zares naš kmet ljubi dovtipnost in nič ni bolj sitno, kakor dolg resen obraz, ki ne pozna nobene šale. Ali v zadnjih letih postal je tudi bolj resen, kajti ugonoba vinske trte in slaba cena poljskih pridelkov dela mu velike skrbi za prihodnost. Bog daj, da se kmalu na boljše obrne!

Smešničar.

Zdravju škodljivo berilo. Zdravnik vpraša bolnika, ki se zvija vsled bolečin v želodcu: »Ali ste kaj takega jedli ali pili, da vam je tako slabo?« — Bolnik: »Ne, gospod doktor, v »Štajercu« sem bral »Listek« v štev. 3. t. mes., ki je tako pisan, da me je kar krč prijel v želodcu.« (Mene tudi! — Opomba stavčeva.)

15. in zopet 18. februvarja. Ministerski predsednik je razložil natanko, kaj se je vse godilo in da je bilo treba zbrati vojaštvo ter vpeljati nagli sod. Njemu nasproti je strastno napadal tržaškega cesar. namestnika socijalni demokrat, žid dr. Ellenbogen, o katerem je trdil, da je sam kriv teh nemirov in žrtev, katere so padle, ko so streljali vojaki na razdivjano ljudstvo. Slednjič se je sklenilo, da se v seji 19. februvarja izvoli odsek 37 udov, ki naj celo stvar preiščejo in v osmih dneh zbornici poročajo: je-li vlada prav ravnala ali ne, ki je s silo zadušila ta tržaški upor.

Politični ogled.

Poljedelsko ministrstvo. V našem poljedelskem ministrstvu sede može, ki imajo večjo skrb za judovske in njim enake špekulante ter trgovce kakor pa za kmeta. To se je pokazalo posebno pri odpravi terminske kupčije na borzi, ki je poljedelsko ministrstvo ne želi, ker bi se s tem zamerilo židom. Sekcijska svetnika dr. Scheinpflug in dr. Erl sta se v tej zadevi potegovala za kmet- ske koristi in vsled tega je že moral dr. Scheinpflug prositi za upokojenje, ki se mu je tudi dovolilo.

Kmetska stranka na Češkem ne more priti prav do veljave. Glavni razlog je, ker je polovičarska, ker noče v vseh vprašanjih pokazati jasne barve. Včas nastopa samostalno, potem pa se zopet začne loviti za frake liberalnih Mladočehov. Med odločno katoliškimi možmi si noče iskati voditeljev in pristašev, liberalni pa, h katerim se tako rada pritiska, ji ali ne znajo ali nočejo pomagati. Dandanes imajo le izrecno katoliške kmetske stranke prihodnost.

Kam z denarjem? Na Laškem ni bilo tri leta manevrov. Zdaj pa si je državna blagajna že toliko opomogla in je za letošnje manevre že sklicanih 89.000 rezervistov, na katere se pripravlja v paradi boj 12 vojnih korov.

Pogodba med Angleško in Japon- sko. Nepričakovano je došla vest, da se je med angleško in japonsko vlado sklenila prijateljska zveza. Obe državi hočeta se skupno braniti proti svojim sovražnikom v Aziji, a jih tudi skupno napadati, ako bi bilo potreba. Ne bodeta trpeli, da bi si kaka tretja država v Aziji hotela vzeti in prilastiti zemljo, ampak skrbeli bosta, da ostanejo dežele in države v rokah, v katerih so dosedaj. Očividno je, da je ta pogodba naperjena proti Rusom, ki so v Aziji spravljali dežele pod svojo oblast.

Vojska v Južni Afriki. Kronanje angleškega kralja, ki je bilo določeno na 26. dan meseca junija t. l. je zopet odloženo na nedoločen čas. Uzrok temu je, ker hoče kralj, da se vojska v Južni Afriki završi pred slavnostjo kronanja, a vojne noče nikakor biti konec, marveč postaja položaj na bojišču za Angleže od dne do dne usodnejši. Ker je lord Kitchener poslal mnogo tisoč nerabljivih čet nazaj domov, je angleška vlada v veliki zadregi, kako tako hitro dobiti nadomestila, zlasti, ker se je bati, da med prebivalstvom samim nastane najhujši odpor proti temu, da bi dali sinovi in očetje svoje drago življenje za osebne koristi nekaterih angleških kapitalistov. Lord Kitchener je uvedel na bojišču takozvani »blocksistem«, s katerim hoče prisiliti raztrešene burske čete do več glavnih bitk, v katerih naj bi gotovo podlegli angleški premoči. Glavna pozornost njegova pa je obrnjena na to, da bi ujel glavna voditelja Burov Dewetha in Botho. Celih 23 angleških oddelkov zasleduje Deweta in »Daily News« pravi, da je ujetje Deweta le še vprašanje časa. — No, Angleži se bodo tudi to pot vrezali, kajti že večkrat so govorili, da Deweta že imajo, da je že mrtev itd. Ali zopet se je prikazal, v veliko žalost in presenečenje Kitchenerjevo. O mirovnih pogajanjih se govori, da so Angleži voljni

sprejeti pogoje, ako bi jih Buri stavili, a Buri o tem nočejo nič vedeti in to znači, da njihova stvar ne stoji tako slabo, kakor bi radi vedeli razni anglofilii.

Dopisi.

Iz šmarskega okraja. (Prav zanimive reči) vam moram danes poročati o ptujski korundiči iz naših krajev. Lansko leto vozil se je neki ciklist iz Ptuja po cestah šmarskega okraja. Ves truden in vpehan se vstavi pred gostilno na Belem. Ogledujoč si okolico, pravi sam pri sebi, to je izvrsten kraj za moje namene, luža pri luži, in zraven šmarski potok, ki se vije kakor izstreljena vrv; če jih le par tu ostane, potem se bodo že razmnožile. Imena bližnjih posestnikov, ki so se mu zdela nemška ali drugače ugodna, zapiše si v svojo knjigo. Ne dolgo potem prišli so prvi korundiči po poštah v naše kraje. To vam je bilo kvakanje! Šmarski poštar je neki skoraj zbolel od samega strahu, na Podplatu in v Pristavi so pa rekli, da še nikoli niso slišali lepših glasov, kakor glasove teh živalic. Ja, ja, je že tako, vse se ne dopade vsem! Na Belo so dali dve lepi plemenski korundiči, eno sta sprejeli devici Brunhilda in Krimhilda v Lembergu, eno neki fant blizu Sv. Eme itd. Na Belem sta lazili korundiči od hiše do hiše. Če se je na oknu zaslišal znani kva, kva, hitro so ga odprli in korundiča je skočila na mizo. Koj so jo obsedli vsi domači, ter občudovali to lepo stvarčico. Nekateri so dejali, samo zlobni jeziki morejo reči, da je laška žaba giftna krota! Saj ni giftna, pritrtili so vsi; in bolj ko se je napenjala, bolj so se smejali, bolj se jim je dopadala. Moški in moškički so včasih imeli cele zборе, še na cestah, da so poslušali in občudovali korundičo, dokler se niso čisto očarani drug od drugega ločili. Tudi k Šoršovim bi jo korundiči radi potegnili, pa kaj, upali se niste, ker v tisti hiši še je zmeraj nekaj dobrega duha od »gospoda« ostalo. Znano je, da imajo žabe rade muhe in pajke, a čudno je, da se ta korundiča križastega pajka boji. Zakaj li? Najbolj zapeljiva luža za korundiče pa je na Belem lovčeva, po domače jagrova ob veliki cesti. Sem sta se že sto in stokrat napotili, pa kaj, ko lovec zmeraj z nabito puško skrit za hlevom stoji, in posebno korundiče neki iz vrstno zadene.

Na korundiči je pač vse lepo! A mlademu fantu se na njej dopade najbolj njeni papirnati pas, na katerem stoji tiskano z lepimi črkami: N. pr. blagorodni gospod J. J. v ... Tak pas se ne sme nobeden zgubiti. Fant jih nosi zmeraj s seboj po vseh žepih in še za klobukovem traku. Dva fanta, eden blizu Šmarja, drugi blizu Sv. Eme doma, sta se pretečeni pust ženila. Ta bi imel vzeti Kosovo Zlatico, drugi Strnadovo Dragico. »Poglej Zlatica, poglej Dragica«, rekla sta, »kaj je tu zapisano«. »A kaj pa?« Dekle reče: »N. pr. blagorodni gospod J. J. v ...« in vpraša: »A kdo je to?« »I, Zlatica, i Dragica, kaj ne poznaš mojega imena?« »Kaj, ti si gospod, a veš kaj, gospoda jaz ne bom vzela«, rekli ste obe. Zdaj jima udari korundičin smrad v nos, obe si ga zatisnete. Vsled mastnih zaušnic je 4 krat počilo in tičici ste odfrčali kakor blisk, fanta sta pa ostala z otečenimi lici. Tako slovo dajejo snubačem, ki se družijo s korundiči! Ta dva fanta sta toraj ostala sama, samici ste pa tudi še Brunhilda in Krimhilda.

Pri nas je pa navada, da mora vsak, ki se vsled svoje okornosti pustni čas ni mogel oženiti, pustni torek ploh vleči. In vlekla sta ga imenovana fanta, Brunhilda in Krimhilda. Sestanek so imeli pri ciganu in od tod naj bi šlo čez Geše do Šmarja. Da bi bolj korajžno potegnili, privoščili so si naturnih pijač iz najboljših fabrik. Pil je tudi še peti veliki gospod iz Belega in 4 korundiči, katere ima ta družba v reji. Vpregli so

toraj spredaj dva para korundičev, potem sta vstopili lemlerški gospici in na zadnje imenovana fanta, veliki gospod pa je jahal ploh. Omeniti še moramo, da ste Brunhilda in Krimhilda prinesli najlepših umetnih cvetic, ker v tem času naravnih ni, ter ste okrasili sebe, korundiče, fanta in ploh-gospoda. To vam je bil krasen prizor, vse se je lesketalo v najlepših barvah! Proti Gešju je šlo počasi, ker je precej breg. Na vrhu pred Šoršovo hišo pa se korundiči kar na enkrat vstavijo, vihajo nose in hočejo nazaj po vsej sili! Ploh-gospod je komaj vse v red spravil in potem vam je šlo na vdol, kakor sto peklenščekov! Kakor bi se zemlja odprla in vse požrla, zgine pred lovčovo hišo celi vlak. Korundiči so poskakali namreč v gnojnico in potegnili vse za seboj. Neko čudno grgljanje se je slišalo in se pokazalo potem pet črnih človeških podob, pred kojimi je od groze in strahu vse bežalo. — Žaba še neki iz trona v lužo skoči, ali ploh-gospod tega ne veste? Ni toraj varno voziti se s korundiči!

Ploh-gospod se snaži in pere, ter se sramuje sam pred seboj in pred svetom, da se je dal zapeljati od korundičev. Stem mu je minila tudi želja po županovi časti, tako, da se še bojda občinskih volitev ne bode vdeležil, ki se bodo v kratkem vršile. Korundiče pa je jager pepelnično sredo vse postreljal. Vsi korundičarji se bodo vsled tega menda spametovali, belskemu lovcu pa gre čast, da je iztrebil naše luže teh pošasti, in zasluži, da ga volite za župana!

Sv. Ilj nad Mariborom. (Zlata poroka.) Dovolite, gosp. urednik, častitim bralcem »Slovenskega Gospodarja« na kratko popisati zlato poroko 70letne Magdalene in 79letnega Matija Rošker. Dne 10. februarja zbralo se je mnogo ljudstva blizu kolodvora ter od tod spremljalo slavljenca proti cerkvi. Marsikomu se je solza udrla od veselja, ko je videl, kako krepko sta korakala zlato-ženin in nevesta za godci med ovenčanimi dekletji. Za njima so šli krepki trije sinovi in sorodniki. Ob pol deseti uri prišla sta v cerkev, katera je bila že prenapolnjena. Stopila sta pred oltar; domači gosp. župnik opravili so cerkvene obrede in molitve, potem se je darovala v zahvalo slovesna sv. maša. Po sv. maši, dasiravno je zelo deževalo, je hotelo vse staro in mlado videti zlato-ženina in nevesto. Spremili so nju do nekdanje narodne gostilne g. Franca Zelzerja, kjer se je nadaljevala gostija pri pogrnenih mizah. Med sprevedom od cerkve se je slišala krasna godba, a oglasili so se tudi zvonovi, ker je bil zlato-ženin že čez 50 let cerkveni upravitelj (križanec) ter vestno izpolnjeval to nalogo. Mu po vsej pravici častitamo; Bog ga živi še mnogo let! V proslavo zlate gostije vdeležilo se je tudi več č. gospodov; po primernem nauku podarili so g. župnik v imenu milost. kneza in škofa prelepo darilce v papirnatem zavitku: zlat za 20 Kron. Samega veselja in hvaležnosti so solze zaigrale zlato-poročencema, ko sta prejela visoki dar nadpastirjev. Vršilo se je mnogo napitnic; naša venčana dekleta so nam prepevala kratkočasne pesmice.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. Katoliško politično društvo za slovenjebistriški okraj bo prihodnjo nedeljo dne 23. t. m. ob 3. uri popold. zborovalo v Poljčanah v Gajšekovi gostilni. Govorili bodo državni poslanec g. Fr. Robič o političnem stanju v državnem zboru, g. dr. Fr. Rosina o zadružništvu in g. Fr. Mlakar o vinski kupčiji. Katoliško in narodno zavedni možje, pridite v obilnem številu na

zborovanje, ne ustrašite se tudi slabega vremena! Na svidenje v Poljčanah!

Tabor v Žalcu. Kakor se poroča nasprotnim listom, nameravajo štajerski slov. državni in deželni poslanci obdrževati meseca marcija tabor v Žalcu. Nekateri listi vedó tudi povedati, da se bo govorilo na taboru v Žalcu o vprašanju celjskih slovenskih vsoprednic. Mi si pridržujemo, o pravem času označiti svoje stališče k nameravanemu taboru. To pa že danes povemo, da se bo potem v Žalcu moralo tudi o tem govoriti, ali sta vendar le res dva slovenska poslancata več ali manj zakrivila znano resolucijo Stürgkhovo. — Ljudstvo zahteva jasnosti o tem, kar delajo in ne delajo naši poslanci!

Gornjigrad. V Gradcu je umrl prejšnji oskrbnik grajščine ljubljanskega škofa v Gornjemgradu, g. Josip Hofbauer. Ni bil prijatelj Slovencev!

Ljutomer. V Ljutomeru nimajo že dolgo več domačina, da bi jim županil, zato so si sedaj po odstopu Švarca izvolili zopet tujca, ki se je še nedolgo naselil med njimi, namreč »nemškega« notarja Julija Turna. Pokrij si svoje lice, ponosni Ljutomer!

Črnagora pri Ptuj. Piše se nam iz Dravskega polja: Mnogo se govori o zadnjih volitvah na Črnigori, pri katerih je zmagala — hvala Bogu — slovenska stranka. Po nekaterih listih se očita narodnim Črnogorcem, da so premalo skupaj držali pri volitvi in niso enotno postopali. To je res, ampak tega niso krivi Črnogorci, ampak oni, ki bi jih morali poučiti in v red spraviti. Tega pa nekateri gospodje niso storili. Zmerjati čez druge, sam pa brez načrta delati in svojo osebo rivati naprej, čeprav ni nikjer priljubljena, to bi nas skoraj spravilo ob zmago. In res se imamo zahvaliti za zmago vrlim poljancem, posebno zavednim Lovrenčanom, ki so prišli s svojimi voditelji vzorno in enotno disciplinirani k volitvi ter nam priborili zmago. Slava njim!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. nam pišejo: Kratek predpust je boljši, ko dolgo leto. V preteklem letu je bilo v naši župniji le osem parov poročenih. V letošnjem predpustu pa je bilo 6 parov oklicanih. In kar je za nas velika posebnost, na pustni ponedeljek tri poroke. Dve posestnici: Matilda Zadravec in Alojzija Čeh iz Senarske, sta si privzeli pomočnika za svoji posestvi. Prva Matevža Rajšpa, mlinarja; druga pa Janeza Pilingerja. Tretji pa je bil Janez Potočnik, ki si je vzel za tovarišico življenja Marijo Cotar; ker je mizar in ima pomagache, ne potrebuje pomočnice, temuč le tovaršico. (Ker prevzame rokodelstvo po svojem očetu J. Potočniku, kateri vam je, kot dober, izvrsten mizar gotovo znan, priporočam vam tudi mladega mojstra, da bi mu bili naklonjeni, kakor njegovemu očetu). Mnogo sreče vsem trem!

Zdravniki pri Sv. Trojici v Slov. gor. Že celih 10 dni zdihujejo naši bolniki, ker morajo v slabi poti daleč hoditi k zdravniku. Predno se je še poslovil od nas naš prejšnji zdravnik dr. Ant. Vilimek, ponujal se nam je eden, o katerem pravijo, da precej po hrastovem listju diši, pa se je kesal in drugam obrnil. Nato je sever družega prinesel, kateri pa se je prestrašil naše »blatne dežele«, in drugi dan ga je že jug nazaj na sever potisnil. Zdaj pa govorijo, da pride eden izpod Votanovega hrasta tolažbe in veselja delat našim mamikam in mimikam. Gotovo je velik Nemec, ker pravijo, da se kliče dr. Zirngast. Želimo, da bi ne prišel k nam, če pa že, da bi se ne zaljubil preveč v naše blato.

Važni sklepi za domačo politiko. Odborova seja »Save« je dne 16. febr. t. l. v Sevnici odobrila sledeči resoluciji: Postopanje slovenskih poslancev se popolnoma odobrava. V slučaju, ako pride slovensko-nemška gimnazija v Celju v resno nevarnost,

naj se slovenski poslanci v dunajski zbornici poprimajo najskrajnejših sredstev. Nadalje: Politično društvo »Sava« izreka v svoji seji ogorčenje in pomilovanje nad sklepom Kapelčanov pri Brežicah, ki hočejo na sedanji štirirazrednici uvesti nemški poduk za svoje popolnoma slovenske otroke. Op. ured.: O tej stvari priobčujemo v drugem predalu oster dopis, ki osvetljuje ravnanje nekaterih Kapelčanov.

Naše učitelje katoliškega prepričanja zopet napada »Narod« in »Učit. Tovariš«. Čudno je, odkod jemljejo jungovci toliko sape, da se tako grozno napihujejo, še bolj čudno pa je tako razjedanje stanovske vezi! Ali vam tako postopanje narekuje stanovska zavest? Nihče ne blati dandanes na Slovenskem tako grdo učiteljskega stanu, kakor jungovski in liberalni učitelji. Žalostno! Najboljši odgovor proti takim napadom bi bila organizacija katoliških štajerskih učiteljev in odgojiteljev.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je 17. t. mes. umrl Ivan Suhač, bivši mnogoletni cerkveni ključar in potem siromašni oče. Dopolnil je 85. leto svoje starosti. Po njem žaluje sin vlč. g. dr. Anton Suhač, župnik pri Sv. Ani na Krembergu, drugi sin Matjaš, c. kr. gimnazijski profesor v Celju. Pred očetom je šla v večnost šolska sestra Bonaventura. Blagi pokojnik naj počiva v miru!

Iz bočke okolice. V Ameriko so se odpeljali dne 10. t. mes., z namenom, da pridejo v tujini do boljšega kruha, Janez Pavlin, Josip Čeplak, Franc Zehel in Jakob Vovšek. Bili so vsi dobri in pridni delavci.

Vesela vest iz Buč. Danes, dne 16. t. mes. se je jako slovesno otvorila na naših veselih, prijaznih Bučah že tolikanj zaželjena cesarska pošta. Odsihmal bo torej za vselej konec oni napačnosti, da sta se časopisa »Slov. Gospodar« in »Südst. Presse« peljala s poštnim vozom skozi Buče v Kozje, in šele drugi dan smo ju prejeli iz Kozjega. Vrlo se razveselimo, dobro nam došla nova c. kr. pošta na rajskih Bučah!

Iz Kalobja nam pišejo: Marsikaj zanimivega vam imam poročati. Ugodna zima se nam je preoblekla v belo snežno obleko. Dokler ni bilo snega, smo v vinogradih regulili in jih pripravljali za nove nasade, ker trtna uš nam je staro vinsko trto docela uničila. Iz vinogradov in sadnega drevja ni bilo v preteklem letu nobenega pridelka. Čitateljem »Slov. Gospodarja« moram tudi naznaniti žalostno novico. V naši občini se namreč vedno bolj in bolj širi ptujski listič, kateri nam hoče celo občino okužiti in v nered spraviti. Ta grdi črni kozelj beketa od hiše do hiše ter tu pa tam pusti svojo okuženost. Da se ta grda spaka po občini tako hitro širi, sta temu največ kriva občinski predstojnik in njegovi pomagači. Žalostno je nadalje za našo občino, ko se po drugod snujejo vesela bralna društva, pri nas pa vlada taka zaspanost, da je joj! Po sosednjih občinah čitajo »Naš Dom«, »Slov. Gospodar« in druge krščanske časnike, pri nas pa razsaja ta kljukec. Naša občina ni Bog ve kako mala, in vendar v družbi sv. Mohorja ni bilo lani več vpisanih kakor 24 udov, med tem ko jih je bilo po sosednjih občinah blizu do sto. Torej žalostna poročila iz naše zapuščene občine Kalobje. Delajmo, da bo boljše.

Pretep. V Nadbišecu župnije Sv. Ruperta so se na pustni večer fantje sprli. Prepriu je sledil pretep in 16 letnemu hlapčku Jože Štrakl so razklali črepinjo. Brezzavestnega so prenesli v hlev in je malo upanja, da bi ozdravel.

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Naznanjam vam, da je bil letos tukaj prvi poročen osemdesetletni J. B. in 76 let stara dvakratna udova M. Š. Ženin, bivši kmet sedaj prevžitar, bi obhajal mes. januarja letošnjega leta zlato poroko s svojo prvo ženo, katero mu je Bog vzel tričetr let pred petdesetletnico. — Smrtna kosa kosi pri nas obilno žetev. Do srede februarja imamo že 15 mrličev. — O občinskih volitvah v občini Sv. Urban

vam naznanjam veselo vest, da so sedaj vendar enkrat zavedni slovenski volilci sijajno zmagali v vseh treh razredih. Prejšna bolj nemška stranka s svojim županom g. M. je popolno pogorela. Vi pa, spoštovani odborniki, izberite za župana moža, narodnega in odločnega za blaginjo cele občine, vnetega iz celega srca za vero, domovino in cesarja!

Nemška šola v Kapelah pri Brežicah. Hudomušnež nam piše o tej žalostni nakani Kapelčanov: Dobili smo novo šolo, štirirazrednico, g. okrajni glavar so nam jo postavili, ker smo bili toliko pametni, da smo se zoper njo na glave postavili. Pa zdaj jo imamo, pa je. Pa mi, modre glavice kapelske, smo še nekaj lepšega iztuhtali, hočemo, da bodi ta šola — nemška. Nič ne de, če ne glešamo nemškega otroka, se bodo že naredili taki. Bilo je nekje »drukano« in mi smo brali, da gre tako. Vprašalo se je nekje, kako se delajo nemškutarji, in moder odgovor je bil: vzemi slovensko teslo, bolj ko je neumno, boljše je, pa mu vbij v glavo par nemških besed in mu reci, da ni Boga, pa je nemškutar gotov. O, nemškutarji pa bi mi, modre glavice kapelske, prav radi postali. Zato le nemško šolo! O kako nas bo ta osrečila! Potem se bomo vsaj ložje pomenkovali s Hrvati onkraj Sotle, ker hrvaški ne znamo. In pa »nobel« bomo postali. Nemška gospoda po Brežicah se nam bo kar odkrivala in metre dolge poklone rezala pred nami. Nič več ne bomo »pavri«, ampak »heri«. In pa naša dekleta, potem bodo same »frajlee«. Nemški principi jih bodo hodili snubit. Pa ne samo mi bomo Nemci, ampak vse, vse, kar glešamo mi, modre glavice kapelske, vse si bo navzelo nemško lice. Seveda, ko pridejo nemški »šolmoštri«, bodo nas že učili, kako se pravi po nemški: ajs, jo, stija, tihod, bistahar, da bo srečna naša živina z nemščino, pa tudi mi, ker nam bo potem rajši vlekla in »esterajherji« jo bodo dražje plačevali, ker bo razumela nemški. Seve, seve, za hrvaške in slovenske kraje potem več ne bo, pač nič ne de, bo pa »zarajžala« na Nemško. Hu, pa naše čunke bodo po nemški krulile, krave po nemški mukale, mačke po nemški mijavkale, in naši petelini ne bodo več po slovenski, ampak po nemški zapeli svoj »kikiriki«. Seve, seve, zdaj še naša živina tega ne zna, pa jo bodo že naučili. Da, mi, modre glavice kapelske, mi pravimo, pa tako bo. O, srečna potem naša fara, ko bo postala nemška »flika«! Kako se bodo nevoščljivo ozirali v naš nemški paradiž sosedje iz Dobove, pa Bizeljskega, pa Pišec! Pa srečni bomo samo mi. In potem, ko bo po nemški šoli v naši fari vse nabasano z blago nemščino, kar leze in gre po dveh ali štirih, potem pa postavimo prav pred nemško šolo spomenik naše očeta Bismarka in na desno in levo — seve, šele po smrti — kaka dva »ič«-nemca n. pr. Sorčiča in Janežiča.

Mladeniška organizacija. Marijina družba mladeničev pri Sv. Rupertu v Slov. gor. šteje 148 društvenikov. V razvedrilo si je omislila »fonograf«.

Gospa Mara pl. Berks ponesrečila. Gospa Mara pl. Berks, soproga drž. poslanca, je v soboto na Dunaju v Doblhoff-ovi ulici tako nesrečno padla, da se je močno ranila na nogi in da so jo morali prenesti v neko bližnjo hišo.

Cerkvene stvari.

Jubilej Leona XIII. Danes 20. febr. se začenja 25. leto, odkar sede na Petrovem stolu v Rimu slavno vladajoči papež Leon XIII. Celi katoliški svet želi sivolasemu starčku, da bi doživel in preživel petindvajsetletnico svojega papeževanja. Vseposvodi se moli za njegovo zdravje in se pripravlja na proslavo veselega dogodka. — Ker so danes sv. Oče papež Leon XIII. nastopili 25. leto vladanja, je bila v stolni cerkvi slovesna sv. maša in zahvalna pesem. Prisostvovali so poleg č. duhovščine in mnogo vernega ljudstva tudi premil. knezoškof, ki bodo v nedeljo v ta namen peli slovesno sv. mašo.

Društvena poročila.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnje »Bral. društvo« ima svoj redni občni zbor dne 23. svečana t. l. v šolskih prostorih ob pol 4. uri popoldne.

Kmetijski zadrugi na Cveni je že preteklo spomlad za petletno dobo izvoljen ravnatelj g. Martin Babič, veleposestnik iz Krapja, in ne Jožef Karba, kot se to v št. 7. »Slov. Gospodarja« poroča. Pri tej priliki priznalno omenimo, da se sedajni ravnatelj, zlasti pa njegov sin Matija, ki je pohajal viničarsko šolo, vrlo trudita za napredek km. zadruge. Poslednji je uzorno oskrboval preteklo leto zadružno trsnico, ki je vrgla to leto okoli 1500 K gotovega. Ta vrli mladenič je tudi marljiv nabiratelj naročnikov za »Naš Dom«.

Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni je imelo dne 2. febr. svoj redni občni zbor. Po običajnem sporedu izvolil se je novi odbor, kateri se je pri prvi odborovi seji dne 9. febr. sledeče sestavil: Predsednik č. g. Jožef Janžekovič, kapelan; podpredsednik g. Janko Čirič, organist; tajnik g. Franjo Horvat, slikar; blagajnik g. Janko Pelcl, veleposestnik; knjižničar g. Leopold Zemljč, posestnik; odbornik g. Martin Roškar, posestnik; namestnikom gg. Matej Kavčič in Janez Müller, posestnika.

Hajdina pri Ptuj. V nedeljo 2. svečana je imelo bralno društvo svoj občni zbor. Potem je bil govor proti »Štajercu«, koliko da škoduje tistim, ki ga radi berejo, ker še bodo tisto vero zgubili, kolikor še je imajo. Na to se je vršila volitev in nabiranje novih udov, katerih je okoli 70 še tisti dan pristopilo in plačalo udnino 1 K. Pristopilo je tudi dosti fantov in deklet. Ni pa bilo nikakšnega nasprotstva pri volitvi, kakor se je v zadnji št. »Slov. Gospodarja« bralo. Ampak vse se je vršilo v najlepšem redu in glasoval je vsak po svoji vesti in tako tudi ptujski gospodje, ki so vsi pristopili k našemu društvu in nam po dve kroni darovali, za kar jim je odbor hvaležen. Novi odbor se je tako sestavil: Mihael Stole, predsednik; č. g. Janez Rožman, podpredsednik; g. Janez Graharič, blagajnik; g. Alojzij Pogrujc, tajnik; gg. Andrej Šlamberger in Martin Sever, odbornika. Potem so nastopili prvokrat naši tamburaši, ki so svojo nalogo prav dobro rešili. Koncem se je igrala igra »Kratek prizor ali božično darilo«. Nastopila sta Janez Hostnik in Ana Petek. Dokler ji ni on obljubil, da bo opustil »Štajerca« in si naročil »Slov. Gospodarja«, ga ni marala. In smeja ni bilo konca ne kraja. — Ptujski gospodje so nam darovali tudi tokrat lepih dobitkov, in začela se je šaljiva tombola. Vsak je bil vesel, kateri je kaj dobil. Čisti dobiček pa ostane bralnemu društvu. Drugi dan je imel odbor svojo prvo sejo, v kateri se je odločilo, koliko časnikov se bo naročilo in na katere kraje. Namreč: »Slov. Gospodarja« v vsako vas po dva, »Naš Dom« pa fantom in dekletom in pa tudi v vsako ostarijo po naši župniji. V bralni sobi so pa na razpolago raznovrstne knjige in časopisi, kakor »Slov. Gospodar«, »Domovina«, »Narodni Gospodar«, »Svetilnik«, »Mir«, Mohorske knjige, »Dom in Svet«, »Vrtec« s prilogo »Angelček« in še več raznega berila.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Kmetško bralno društvo je priredilo dne 2. svečana v gostilni gosp. Skačaja letošnje prvo zborovanje in veselico, katere se je kljub slabemu vremenu udeležilo precejšnje število gostov. Volil se je novi odbor. Predsednikom je bil izvoljen g. Brezovčnik Anton, veleposestnik; g. Fišinger, podpredsednik; g. Šel, tajnik in knjižničar; g. Pušnjak R., blagajnik; odborniki č. g. Sovič, č. g. Grušovnik, Dolinar, Lamprecht, Pernat, Sadonik in Skačej. — Govor nam je izostal, ker govornik č. g. župnik iz Remšnika ni mogel priti zavoljo velikega snega, a poslal nam je pismenega, kateri se je glasno prečital, zakar izrekamo gospodu župniku iskreno zahvalo, in ob enem

prosimo, naj nas blagovoli ob prihodnji priliki s svojo navzočnostjo razveseliti. Zatem je bila deklamacija, katero nam je prednašala naša vrla Slovenka, gospodična Julika Ladinek. Kar očarala nas je s svojim ganljivim in ljubeznivim prednašanjem. Slava nji! Nazadnje je bila šaljiva loterija, katera nam je povzročila prav obilo smeha in zabave. In potem se je razvila prosta zabava. Omeniti moram, da je pristopilo k društvu tudi lepo število tukajšnjih mladeničev, kateri so večidel sami zavedni Slovenci; to je lepo, da se tako zanimajo za narodnost! Pokazalo se je tudi ob tej priliki, kateri gostilničarji, trgovci in obrtniki so na naši strani. Bratje, svoji k svojim!

Jarenina. Kmečko bralno društvo priredilo je dne 9. in 10. svečana sijajni veselici. Petje bilo je izborno. Domača godba starih vojaških godcev se je čutno prilagala koncertnim točkam. Vžigala je srca polnoštevilih gostov. Dvorana je bila natlačeno-polna, dasi so se nekaterniki odtegnili od nas. Zanimiva je bila igra »Zamujeni vlak«. Smelo smemo omeniti, da so igralci igrali prav po mestno. Ne vemo, če bi jih mogli prekositi učeni igralci v tej igri. Izvrstno je izpeljal svojo ulogo F. Sekol. Dobro mu jih je brusil sluga Martin in strogo postopal z njim železniški vratar — Tršavec. Igra je obakrat povzročila veliko smeha in občo zadovoljnost. Videlo se je zanimanje ljudstva za gledališke predstave. Veliko smeha je povzročila šaljiva igra »Štrukli«. Kaj veselo je bilo poslušati šaljivca kmeta pri fotografu. Veselejše zabave ni bilo mogoče prirediti društvu. Zahvaljujemo se mladeničem »Bralnega društva«, da so nas tako lepo in zanimivo zabavali s tema igrama. S sedajšnjim nastopom ste lahko ponosni in mi pa veseli vašega napredka.

Bralno društvo v Laškem trgu. Po prizadevanju vrlih rodoljubov se je posrečilo spraviti bralno društvo v Laškem trgu zopet na trdne noge. Upamo, da bo zavladalo v društvu kmalu novo življenje. Zadnje nedeljo smo imeli občni zbor, pri katerem smo si določili časnike in izvolili odbor. Potrdil se je stari odbor pod predsedništvom vrlega kmeta Šipka. Med časniki se je naročilo 10 iztisov »Slov. Gospodarja« in posebej še 10 iztisov »Našega Doma«. G. Korošec iz Maribora je prihitel k nam ter nam v poljudni besedi opisal izgrede v Trstu ter izvajal iz dogodkov v Trstu, da je slovenskemu kmetu treba skupnega nastopanja in izobrazbe, ako hoče kedaj kaj doseči. Mnogoštevilo zbrano ljudstvo mu je bilo hvaležno za poučljive besede.

Iz drugih krajev.

Stavka in upor v Trstu.

V Trstu je tekla zadnji teden kri. Ljudstvo je po ulicah pobijalo in ropalo ter napadalo vojake, orožnike in redarje, ki so vzdrževali red in mir. Vojaki so parkrat morali rabiti puške ter streljati na upornike. Edenajst oseb je bilo takoj mrtvih, nad osem deset oseb pa ranjenih, nekateri tudi težko. Izmed ranjencev so že štirje umrli. Kako so se začeli nemiri?

Kurjači na parnikih parobrodnega društva »Lloyd« so ustavili delo, ker jim društvo ni hotelo izpolniti njihovih zahtev, n. pr. da bi samo osem ur na dan delali, da bi ponoči ne bili vsi prisiljeni za stražo na krovu in še nekatere druge želje. Pač pa se je društvo pobrigalo, da dobi iz inozemstva novih delavcev in za sedanjí čas mu je priskočila na pomoč državna pomorska oblast. Vsled tega so bili kurjači v nevarnosti, da zgubijo v Trstu delo za vedno. In težko bi kaj napravili s svojo stavko, da jim niso v četrtek, dne 13. t. m. prišli tudi drugi delavci v Trstu na pomoč. Vsi delavci

v Trstu so ustavili delo, tako, da jih je bilo naenkrat okoli 30.000 brez dela. Ulice so bile polne ljudstva. Delavci so se obnašali v obče mirno in dostojno. Pač pa so prišle med delavce na ulico tudi osebe, katerim se je šlo za to, da se naredi v Trstu rabuka. Ščuvali in vodili so jih pristaši anarhizma, katerih želje so ravno, da je v državi nemir in upor.

V petek so se dogajale strašne reči po Trstu. Ulice so bile natlačene vznemirjenega ljudstva. Gostilne in prodajalnice so se morale zapreti. Ljudstvo je hotelo, da naj v Trstu nihče ne dela. Koder niso hoteli zapreti gostilne, kavarne ali trgovine, seglo je ljudstvo po kamenju, razbilo šipe, udrlo v prodajalne ter tamkaj ropalo. V petek okoli 4. ure popoldne je šla velika množica po borznem trgu. Od druge strani je prišlo vojaštvo. Bilo je le pol kompanije in množica je dobila pogum. Kamenjala je vojake ter sploh metala nanje, kar je imela in dobila v roke. Posebno divje so se obnašale ženske. Kakor zblaznele so kričale nad vojaki, jih zmerjale, jim grozile ter metale vanje, kar so zgrabile. Neka deklica se je približala častniku, ki je poveljeval oni pol kompaniji ter ga ranila s kamenom, da se je zgrudil na tla. Ko je to videl podčastnik, dal je povelje »ogenj!« množica je divje zakričala, se obrnila ter spustila v beg. Na torišču pa je ostalo 5 oseb mrtvih in šest težko ranjenih. Taki žalostni dogodki so se zvršili še po drugih ulicah in tudi v soboto, tako, da štejemo sedaj 11 mrtvih in 80 ranjenih, od katerih so tudi že 4 umrli.

Zvečer v petek so zastražili vojaki vse ulice. Da pa bi jim onemogočili vsako prodiranje, zastavilo je ljudstvo ulice z različnimi predmeti. Iztrgali so tudi plinove svetilke, užgali plin, ki je gorel v velikem plamenu ter razsvetljeval strastne obraze razjarjene množice.

V petek so imeli delavci zborovanje, na katerem so določili osebe, ki se imajo pogajati zavoljo nastopa v delo. V soboto je bilo posvetovanje delavcev in delodajalcev, kjer se je doseglo popolno sporazumljenje. Delavci so v ponedeljek zopet začeli delati. Vkljub temu pa so še trajali nemiri tudi v soboto naprej.

Ljudstvo je vrelo po ulicah in se razgovarjalo o dogodkih preteklega dne. Posebno so bili ljudje razkačeni nad vojaki, ki so včeraj streljali. Ljudstvo jih je psovalo in zmerjalo. Vojaki pa so stali mirni in nemi ter se niso brigali za vse psovanje. Še le popoldne je prišlo ob 1/4. uri zopet do spopada v ulici Korzo. Ljudje so začeli metati kamenje na vojake. Vojaštvo je dvakrat ustrelilo in ljudje so zbežali v stranske ulice. To je vendar navdalo množice s strahom.

Sobotni večer je bil miren. Vojaki, redarji in orožniki so hodili po mestu, tudi ljudje so prihajali v večjih gruclah, a do krvavega spopada hvala Bogu ni več prišlo.

Bati pa se je bilo, da se bodo pri pokapanju ustreljenih dogodili novi izgrede. Za to so ustreljene pod vojaško stražo pokopali že ob 2. uri v nedeljo zjutraj. Nihče ni vedel, kaj se godi, in mir se ni kalil.

V nedeljo se je razglasilo nad Trstom izjemno stanje in nagel sod. To je naredilo velik utis na ljudstvo. Na vsako zoperstavljanje je po teh odredbah določena smrtna kazen, ki se takoj izvrši. V nedeljo je vladal v Trstu popoln red.

V ponedeljek so delavci začeli zopet z delom, in upati je, da se v Trstu ne bodo več ponovili taki strašni in grozni dogodki, kakor pretekle dni.

Nemiri v Trstu.

Zgoraj smo v posebnem članku skupno spisali, kako so se izgrede v Trstu začeli, kako so se razvijali in kako so končno minili. V naslednjem hočemo še podati brez

vsakega načrta nekaj dogodkov in slik o tržaskih nemirih.

Slovenski rodoljub — mrtev. Med umrlimi ranjenci v Trstu se nahaja tudi slovenski rodoljub Fran Bona. Prebodel ga je bajonet. Prenešen v lekarno Velmieti, od tod v bolnico, kjer je umrl. Bone je s prijateljem Lekanom pred kavarno Tergestej opazoval izgrednike, ko ga je v vrvenju vojak z bajonetom prebodel.

Nagli sod je pričel poslovati. Prvi pride pred nagli sod neki uporni občinski šolski sluga. Krvnik z Dunaja je že prišel v Trst, da bo izvrševal svoj posel.

Laški meščani na begu. Mnogo laških meščanov je zapustilo Trst ter odšlo v druga mesta. Tudi v Ljubljano so prišli. O dogodkih v Trstu pripovedujejo grozne reči. Pravijo, da je nevarnost za življenje bila zelo velika in ne upajo si takoj vrniti v Trst nazaj.

Burja v Trstu. V nedeljo je začela razsajati po Trstu tudi huda burja, kar je mnogo pripomoglo, da so se ljudje z ulic umaknili v stanovanja. Ubogi vojaki imajo vsled burje največ pretrpeti, posebno infanteristi polka št. 27. iz Ljubljane, ki so prvičkrat doživeli tako burjo.

Vojaki v Trstu. Seveda so se hitro poklicali ne samo orožniki, ampak tudi vojaki iz drugih mest v Trst, da pomagajo vzdrževati red. Iz Ljubljane je odšlo 600 vojakov v Trst. Tudi v Mariboru je moralo biti vojaštvo pripravljeno na odhod, a odšli so le dragonci, ki pa niso mogli razviti svoje moči, ker jim je baje drčalo na gladkem tržaskem kamenju.

Pomanjkanje živeža. V soboto je pričelo v Trstu manjkati zelenjave, jajec in drugih živil, ker se ni moglo nič več uvažati. V soboto je začelo pri pekih, ker so jim delavci ustavili delo, pomanjkovati tudi kruha.

Parniki, ki so prihajali proti Trstu, so se ustavljali daleč proč od luke na prostem morju. Bati se je bilo, da se moštvo pridruži izgrednikom, katerih število bi se s tem le povečalo.

Naskok žensk na nadporočnika. V »Via nouva« so spoznale v soboto popoldne demonstrujoče žene in dekleta nadporočnika, ki je v petek zaklical usodni »ogenj!« in ki je tudi neko dekle s sabljo ranil. V par sekundah je bil dotični oddelek obkoljen od kričeče množice. Žene in mlade deklice so kot blazne skočile na častnika. Kričale so nanj, da se bodo maščevale za ranjeno dekle. Častnik je potegnil revolver in ustrelil. Ranjena je bila neka deklica. Demonstrantje so nato uprav zbesneli. Podrli so časnika na tla, vojaki so častnika hoteli iztrgati množici in tako je nastal na cesti cel vrtnec vojakov in demonstrantov, ki so bili nakopičeni drug na drugega. Na cesti je ležalo kamenje in na vojaštvo se je usul kamenit dež. Vojaštvo je zopet ustelilo. Množica se je na to razpršila. Število ranjencev se ni določeno. Vojaštvo je neprestano krožilo po ulicah.

Naskok na mrtvašnico. Velika množica je naskočila v soboto popoldne mrtvašnico, kjer leže mrtve žrtve. Vojaštvo je množico z nasajenimi bajoneti potisnilo proč od mrtvašnice, vendar se je naskok parkrat ponovil. Vojaštvo je naskok vsakokrat odbilo.

Poštni uradnik ustreljen v uradu. Poštni asistent Fitzko je bil v petek v uradu, ko je prodrla krogla v urad. Zadel ga je v trebuh in ga ranila. Poslopje poštne urada pri borzi in cerkvi sv. Antona je vse razbito od krogelj.

Policaja Jakoba Mihelusa so izgredniki z revolverjem ustrelili ob 7. zvečer v soboto. Ob 6. uri je prišel ta policaj na svoje mesto in njegov sinček mu je prinesel večerjo. Ko je odvečerjal, je šel k nadzorniku Jessu po dovoljenje, da bi smel poslati po četrto vina. Ta je tudi odvečerjal in ga je poslal na svoj račun po vino za oba. Eno minuto zatem, ko je policaj odšel, so počili

trije strelji. Neki deček pribeži k inspektorju in pové, da je Mihelus ubit. Mihelus je star 47 let ter zapušča vdovo in tri otroke. — Dva druga redarja so vrgli izgredniki v morje, a ko sta se pošteno skopala, so jih rešili.

Strašen potres na Kavkazu

je porušil skoraj popolnoma mesto Šemaha blizu kaspiskega morja. 2000 oseb je našlo smrt pri potresu, 4000 hiš je porušeni. Tudi v 34 vaseh v okrožju Šemaha je naredil potres veliko škode, 27 oseb je izgubilo življenje. V vasi Marasa blizu Šemaha se je odprl ognjenik ter začel bljuvati ogenj. Potok Geončaika si je izbral vsled plazov celo drugo, novo strugo. Dosedaj so v Šemahi izkopali že 800 mrtvih oseb. Ruska vlada, — ponesrečeni kraji leže na ruski zemlji — je takoj podarila ponesrečencem 50.000 rubljev ter storila vse, da se jim polajša življenje. Nesreča se je zgodila dne 13. t. m.

Lešnik zadušil! Trinajst mesečnemu otroku dala je pred kratkim na Nemškem mati lešnike, da bi se motilo. Potem odide po opravkih. Ko se za nekaj časa vrne, najde otroka že sčrnelega. Zadušil se je z lešnikom. Hitela je po zdravnika, pa bilo je prepozno. — Matere! bodite previdne, ker otroci nesejo k ustom, kar dobe.

Pred poroko ponesrečila se je dekla M. Pelegrin iz Falcade na Južnem Tirolskem. Na cesti med Moeno in San Pellegrino so jo našli v snegu zmrznjeno ravno isti dan, ko bi se imela vršiti poroka.

Revščina v Galiciji. Pod tem naslovom je izdal Stanislav Ščepanovski, poljski

narodno-gospodarski pisatelj, knjižico o razmerah v Galiciji. Na podlagi statističnih podatkov dokazuje, da umira v Galiciji na leto 50.000 ljudi od lakote in 70.000 ljudi se izseljuje, da bi ušli smrti od lakote. — V Galiciji derejo judje.

Velika železniška nesreča se je zgodila pri Karbici. Neka zlobna roka je poskovala železniški tir. Osojni vlak je skočil iz tira. Strojevodja je mrtev pod železniškim strojem, ki se je prevrnil, kurjač je težko ranjen. Mnogo potovalcev je ranjenih.

Čudno skrb za sina je imel zidar Schramedei v Bilinskem okraju na Češkem. Ustrelil je svojega sina, kakor pravi samo zato, da bi se mu ne godilo tako slabo, kakor njemu. Porotniki so ga obsodili na smrt na vešalih.

Pet dečkov pod ledom. V Pribramu je slo te dni pet šolarjev na le malo zamrznjeni led na ondodnem ribniku. V hipu se jim je led udrl pod nogami in vsi so zginili v vodi. K sreči je naglo došla pomoč, ki je trem dečkom rešila življenje, dva so pa mrtva potegnili iz vode.

Velik potres na Ruskem. Dne 13. t. m. ob 1. uri popoldne se je pojavil v Elisabetpolu velik potres, ki je povzročil ogromno škodo. Bližnje mesto Šemaha je pa popolno porušeno. Tudi v Astarahu so čutili potresne sunek.

300.000 „kratkih“ zgorelo. V sredo zvečer je nastal v tobačni tovarni v Fürsten-

feldu požar. Uničenih je bilo do 30.000 kratkih smodk.

Gospodarske drobtinice.

Živinski potni listi za mestno klavnico v Celju. Celjski mestni urad je uredil, da se mora za govejo živino vsake starosti (razun telet, starih pod 6 meseci), ki se v mestno klavnico prižene v pobijanje, imeti živinski potni list, ki se ima v oskrbniški pisarni oddati, predno se živina zakolje, oziroma postavi v hlev. Izvzeta od te določbe so le goveda, ki so iz Celja samega ali pa iz okolice najdalje 10 kilom. Za tako živino sicer živinski potni list ni potreben, pač pa mora lastnik natančne podatke o izvoru živine itd. pismeno ali ustmeno dati na zapisnik, in ti podatki nadomestujejo živinski potni list. Goveja živina, ki nima popolnoma veljavnega potnega lista, ali taka živina, glede katere se o resničnosti zgoraj navedenega podatka o izvoru utemeljeno dvomi, se pod nobenim uvetom ne sme klati ali v hlev postaviti. Prestopki teh odredb so podvrženi sodniškemu kazenskemu postopku.

Listnica uredništva. Braslovče: Ni za političen list! Sicer pa je ta navada upeljana skoro že po vseh krajih Spodnještajerske, in kam pridemo, ako bi hoteli vse opisati. Oprostite!

Loterijske številke.

Gradec 15. febr. 1902.	41, 10, 34, 86 85,
Dunaj » » »	21, 8, 77, 75, 45

Društvena naznanila.

Dne 2. marca: »Bral. in pevskega društva »Maribor« izvanredni občni zbor v restavraciji Nar. doma ob 8. uri zvečer. Dnevni red: Razdružitev društva.
» 2. in 9. » »Bral. društva« in »Polit. zveze mladeničev« ter »Kmet. zadruge v Jarenini« občni zbor v prostorih »Čitalnice« ob 1. uri pop.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.		Večkr. objava po dogovoru.
Vsaka beseda stane 2 vin.		

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

V najem se da.

Hiša z vrtom in z njivo v Mariboru Gaswerkstrasse št. 25 se da v najem. — Več pove Ivanka Supančič v Bistrici nad Mariborom. 63 2—1

Proda se.

Slivovko, izvrstno, enoletno, prodaja po prav nizki ceni Ignac Kramberger v Jarenini. 47 3—1

Helikon, dobro ohranjen, se proda pod ugodnimi pogoji. Jože Čerňič »pri Bašteti« v Voholah pri Slov. Bistrici. 72 1—1

Lepo posestvo s hišo, hlevom, s prešo vred, lepim sponosnikom in njivami, se radi starosti pod roko proda. Posestvo leži v Malečniku v občini Sv. Petra pri Mariboru, pol ure od mesta. Povprašaj se pri lastniku Juriju Klemenčič istotam. 74 3—1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod »1.70 Gradec, poste restante.« 222

Mlad organist in cerkovnik, izurjen v Cecilijanskem petju, išče službe v večji fari. Naslov pri upravništvu, 57 3—1

Službo cerkovnika, ki je v zvezi z organistovo, želi nastopiti s 1. majem t. l. na taki fari, kjer sta dva gospoda duhovnika. Ponudbe se prosijo na upravništvo »Slov. Gosp.« pod št. 2. 52 3—1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Posojilnica v Slatini,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo, vabi svoje deležnike

69 1—1

redni letni občni zbor

v nedeljo, dne 2. marca 1902,

ob 3. uri popoln., v župnišču pri Sv. Križu.

Vspored:

1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje računa za l. 1901. 4. Razdelitev čistega dobička. 5. Sprememba § 38. pravil o nevzdignjenih obrestih. 6. Volitev načelstva. 7. Volitev nadzorstva. 8. Slučajnosti.

O d b o r.

Sluza & Tiller

Maribor

Lekarjeva ulica 8 Apothekegasse 8

knjigoveznica in zavod za zlatotisk

priporočata vezi za vsakovrstne knjige, trakove za vence v zlato in srebrotisku, kartonaže in galanterijska dela * * *

49 5—2

Posojilnica na Frankolovem

reg. zadruga z neom. zavezo ima

redni občni zbor

v nedeljo, dne 2. marca t. l., popoldne po večernicah v prostorih »Kmetijskega društva«

s sledečim vspešnim:

1. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev. 65 1—1
2. Odobrenje letnega računa 1901.
3. Volitev članov v načelstvo in nadzorstvo.
4. Prosti predlogi.

K obilni vdeležbi uljudno vabi

O d b o r.

Med. univ.

dr. Anton Vilimek

usoja si cenjen. občinstvu uljudno naznaniti, da bode s

10. svečanom 1902

izvrševal zdravniško in zobozdravniško prakso

v Gornjemgradu

v hiši gospe Fišerjeve.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24—21 — v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevezam tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Vabilo
na
redni občni zbor
posojilnice v Konjicah,

ki se vrši

dne 3. sušca 1902, ob 3. uri popoldne
v lastni pisarni v Konjicah.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. 73 1—1
2. Odobrenje računa za leto 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Razni predlogi.

Pripomba: Ako bi ob zgoraj določeni uri ne prišlo zadostno število združnikov, da bi bil občni zbor sklepčen, vrši se pol ure pozneje v smislu § 35 pravil drug občni zbor, kateri je sklepčen pri vsakem številu.

Povabilo.

Posojilnica na Vranskem

ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 2. marca 1902, ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
 2. Potrdilo letnega računa.
 3. Razdelitev čistega dobička.
 4. Volitev načelstva. 70 1—1
 5. Posebni nasveti.
- Uljudno vabi

Načelstvo.

Mlada drevesca

66 3—1

prodaja

Valentin Porenta v Pevnu pri Škofjiloki.

Hruške čez 2 metra visoke, lepe,
komad 70 vin.
" 2 metra ali malo manj
komad 50 vin.

Jabolka čez 2 m. kom. 60 vin.
" 2 metra ali malo manj
komad 40 vin.
Orehe 2—3 m. vis. kom 60 vin.

Manj kot 10 kom. ne pošilja — Vse na postajo Škofjaloka postavljeno.

Služba občinskega tajnika

se odda v Libučah.

Plača na mesec 50 kron. Prednost ima prosilec, ki je zmožen uradovati slovenski in nemški. — Prošnje se naj pošljejo do 15. marca občinskemu uradu v Libučah, p. Pliberk. 55 3—

ANTON KOLENC 15
trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to potrebno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Želite li 562 9—5
več jajec po zimi?
več in boljsega mleka?
kmalu debele, lepe svinje?
zdrava, dobro rejena teleta?
moč., trpež. uprežno živino?
potem primešajte h krmi
● Barthelnovo krmilno apno ●
in sicer vam ne bode žal,

Navodila razpošilja zastoj
M. Barthel & Co., Dunaj X

Prodajalnice v Mariboru:
M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc
Frangelj, Josip Kavčič, S. Novak,
Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901
najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

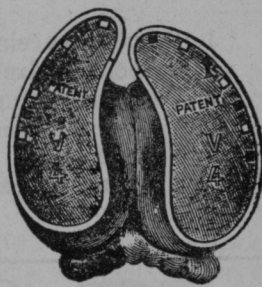
Podkove za vole

patent. **Zehetbauer.**

Neobhodno potrebno za posestnike, gošpodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25-10

Echinger & Fernau
DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.
Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne

uradne pečate
kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Bilanca

„Hranilnega in posojilnega društva v Ptui“, registr. zadruga z neomejeno zavezo
Aktiva (Imetje). **za XVIII. upravno leto 1901.** **Pasiva** (Dolgovi).

	K	h	K	h		K	h	K	h
1	Račun inventarja:				1	Račun deležev:			
	Stanje pisarniškega inventarja dne 31. decembra 1901					Stanje glav. deležev dne 31. decembra 1901			
2			119	51		3.800	—		
3	„ posojil:					Stanje oprav. deležev dne 31. decembra 1901			
	Stanje dne 31. decembra 1901					88.324	60	92.124	60
4	„ naloženega denarja pri raznih de-				2	„ hranilnih vlog:			
	narnih zavodih:					Stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred dne 31. decemb. 1901			
5	Stanje dne 31. decembra 1901							1.702.886	52
6	„ poštne hranilnice:				3	„ obresti:			
	Stanje dne 31. decembra 1901					za leto 1902 predplačane obresti od posojil			
7	„ nerabljenih knjižic:					14.608	53		
	Stanje dne 31. decembra 1901					Stanje nevzdignjenih obresti glavnih deležev dne 31. decembra 1901			
8	„ obresti od posojil:					315	—	14.923	53
	Stanje zaostalih obresti dne 31. dec. 1901				4	„ splošnega rezervnega zaklada:			
	Stanje dne 31. decembra 1901					Stanje dne 31. decembra 1901			
9	„ splošnega rezerv. zaklada:				5	„ posebnega rezervnega zaklada za slučajne zgube:			
	Stanje splošnega rezerv. zaklada naloženega na hranilno knjižico št. 9981 dne 31. decembra 1901					Stanje dne 31. decembra 1901			
	Stanje dne 31. decembra 1901							175.855	10
	Stanje dne 31. decembra 1901				6	„ pokojninskega zaklada za uradnike:			
	Stanje dne 31. decembra 1901					Stanje dne 31. decembra 1901			
	Stanje dne 31. decembra 1901							15.152	50
	Stanje dne 31. decembra 1901				7	„ zgube in dobička:			
	Stanje dne 31. decembra 1901					Cisti dobiček l. 1901			
	Stanje dne 31. decembra 1901							12.904	84
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								
	Stanje dne 31. decembra 1901								